

BẢN TIN

ÁI HỮU GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VĨNH NGHIÊM HẢI NGOẠI

Ban Chấp Hành : 13882 PINE St. # 3 Westminster, CA. 92683 USA Phone : (714) 899-8167

Trang Nhà <http://members.aol.com/tong57/index.html> - Email : tuelinh@juno.com

Năm thứ 7 Số 57

Phật lịch 2542

Ngày 15-12-1998

Mục Lục

*

Thư ngỏ	Trang 1
Người phụ trách	
Cùng nhau học hỏi	2
Phúc Tuệ	
Về thăm quê hương	3
Tuyến Trần	
Một con chó lớn sữa lão	5
Trích từ Trang nhà Việt Zen	
Chúc mừng	7
AHGDPTVNH	
Tin tức	8
Tin tổng hợp	

Bản Tin 57 Trang 1

Tiếp nối

*

Tin từ Việt Nam cho biết, một trận bão đã tàn phá miền Trung, lại thổi đến Sài Gòn. Đường sá ngập lụt, gió mưa lạnh lẽo, làm cho chúng ta chạnh nhớ tới những người nghèo khó, họ cần đến sự giúp đỡ của những kẻ ấm no. Nói cho tận tình thì " Lá lành đùm lá rách, lá rách còn có thể đùm lá nát ".

Cho nên khi nhận được Bản Tin này, tôi đề nghị quý anh chị thành viên Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại mỗi người nên phát tâm tùy hỷ nhiều ít, đóng góp cho các tổ chức cứu trợ nạn nhân.

Bão lụt, thêm những dòng ký Về Thăm Quê Hương của chị Hồng Loan làm cho tôi nhớ đến năm 1962, cũng một ngày mưa gió vì trời bão ở Sài Gòn, tôi phải chạy đi từng nhà để thông báo huỷ bỏ ngày Lễ Mãn Khóa, khóa đầu tiên của Trường Đào Tạo Huynh Trưởng ADT ĐA.

Những hình ảnh khó quên là một thanh niên, chạy xe đạp dưới những tàng cây me cổ thụ của thành phố Sài Gòn, rồi rẽ vào một ngõ hẻm trước mặt Bộ Y Tế trên đường Hồng Thập Tự, vào đó lại rẽ trái rồi mới dừng lại ở một căn nhà bên tay phải, để thông báo cho người đang ẩn dật đó là anh Võ Đình Cường biết tin huỷ bỏ Lễ Mãn Khóa A Dật Đa ở Trung Tâm Thực Nghiệm Chăn nuôi Tân Sơn Nhất.

A Dật Đa xưa kia và A Dật Đa ngày nay không thể giống nhau mà cũng không khác biệt, bởi vì nó nối tiếp truyền thống để làm cho rạng rỡ màu Lam.

Hãy vun bồi nó như người ta trồng hoa trong vườn Lam vậy

Cùng nhau học hỏi

Phúc Tuệ

Dưới đây là hai câu chuyện trích trong *Góp Nhặt Cát Đá*:

Chuyện thứ I:

Người đang làm gì vậy !

Thầy đang nói gì vậy !

Thiền sư Mu-Nan chỉ có một đệ tử đắc đạo. Ông ta tên là Shoju. Sau khi Shoju đã hoàn tất việc học thiền. Mu-nan gọi Shoju vào phòng riêng. Mu-nan nói:

“Thầy già rồi, đến bây giờ thầy biết, Shoju, con là người duy nhất thực hiện lời dạy này. Đây là tập sách, nó được lưu truyền từ thầy này đến thầy khác bảy đời rồi. Thầy cũng thêm vào đây nhiều điểm theo sự hiểu biết của thầy. Sách này

Câu chuyện thứ II:

Hãy ngủ đi

Gasán ngồi bên giường Tekisui suốt ba ngày trước khi Takisui từ trần. Takisui đã chọn sẵn Gasán làm kẻ truyền thừa.

Ngôi đền vừa cháy cách đây không lâu và Gasán đang bận rộn việc xây lại ngôi đền. Takisui hỏi Gasán:

“Con sẽ làm gì khi ngôi đền xây lại xong?”

Gasán đáp: “Để khi thầy khỏi bệnh, chúng con muốn thầy nói chuyện ở đó.”

Tekisui hỏi: “Nếu thầy không sống đến khi đó?”

Gasán đáp: “Rồi chúng con sẽ tìm một người khác.”

Tekisui tiếp: “Nếu con không tìm được ai khác?”

Bản Tin 57 Trang 2

rất có giá trị. Thầy cho con để chứng tỏ sự đắc thành của con.”

Shoju đáp: “Nếu nó là một vật quan trọng như vậy, tốt hơn là thầy hãy giữ lấy. Con đã thọ nhận Thiền không văn tự của thầy, con mãn nguyện lắm rồi.

Mu-nan nói: “Thầy biết, hơn nửa sách này được qua tay thầy này đến thầy khác đã bảy đời, vì thế con có thể giữ nó như một vật tượng trưng của giáo lý con đã thọ nhận. Đây.”

Mu-nan và Shoju đang nói chuyện cạnh một lò lửa. Ngay lúc tập sách vừa vào tay, Shoju ném ngay nó vào ngọn lửa hồng.

Mu-nan, một người từ trước đến giờ không bao giờ nổi giận, hét lớn:

“Người đang làm gì vậy!”

Shoju hét lại:

“Thầy đang nói gì vậy!”

Gasán lớn tiếng đáp:

“Đừng có hỏi ngu như thế. Hãy ngủ đi.”

*

Thưa các bạn, trong sự đối xử bình thường giữa thầy và trò, Shoju và Gasán rõ ràng đã đại đột phạm lỗi và đáng bị đuổi ngay ra khỏi học đường vì một người đã phá hủy di sản của thầy và người kia đã mắng thầy là ngu. Nhưng ở đây trong thiền viện Shoju và Gasán đã được thầy chọn làm người kế thừa thì nhất định không thể còn đại đột và nhất định không thể còn phạm lỗi.

Đây có lẽ là thử thách cuối cùng thầy muốn xem trò có xứng đáng là kẻ kế thừa không, và cả hai vị thầy đều đã thấy sự lựa chọn của mình là đúng.

(Xin đọc tiếp trang 7)

VỀ THĂM QUÊ HƯƠNG

*

X thân mến,

Tôi đã trở về thăm Việt Nam một chuyến, sau những năm tháng dài lưu lạc ở xứ người. Mục đích về thăm “ quê hương ” chính là thăm anh em Vĩnh Nghiêm của mình. Khi đặt chân xuống Sài Gòn ngày 4 tháng 11 năm 1998, tôi mới báo cho Anh Tôn Thất Liệu biết là tôi đã về tới nơi.

Nghỉ ngơi vài hôm sau cuộc hành trình dài trên phi cơ, ngày 12-11, tôi tiếp tục chuyến thăm lại quê hương, đi ra miền Bắc, nơi mà tôi đã rời xa từ năm 1954, gần nửa thế kỷ qua rồi.

Trở lại Hà Nội cố đô văn vật ngày xưa, tôi đã viếng chùa Quán Sứ, chùa Trấn Quốc, đền Quan Thánh. Tại chùa Quán Sứ, gọi cho tôi nhớ tới Gia Đình Phật Tử Minh Tâm đã được thành lập tại đây, nơi phát sinh các Gia Đình Phật Tử miền Bắc, nó cũng là nguồn gốc của Gia Đình Phật Tử Miền Vĩnh Nghiêm sau này.

Trong những ngày tôi ra Bắc đó, Gia Đình Phật Tử ở Sài Gòn có tổ chức một kỳ trại cho ngành Nữ tại Long Hải vào ngày Chủ nhật 6-11, đến Chủ nhật 15-11, lại có tổ chức cho các Gia Đình Phật Tử thi đua Văn Nghệ, buổi sáng Gia Đình Giác Ngạn dành được một phần thưởng, buổi chiều Gia Đình Vĩnh Nghiêm cũng dành được một phần thưởng. Trong ngày này, Gia Đình Phật Tử Miền Vĩnh Nghiêm đã tổ chức Hiệp kỳ tại tổ đình Vĩnh Nghiêm, đó là những gì tôi được nghe nhắc đến sau khi trở lại Sài Gòn ngày 17-11-1998.

Ngày thứ Năm 19-11-1998, anh em Vĩnh Nghiêm đã tiếp đón tôi tại tổ đình, ngày đó cũng

là ngày mừng một, ngày sinh hoạt của Đoàn A DẬT ĐA, Đoàn này do Đặng Văn Nữu làm Đoàn Trưởng, hiện diện chừng 30 anh chị em, họ đều là những Trưởng đang cầm Đoàn, gặp gỡ thăm hỏi chừng 30 phút thì tôi ra về, để anh chị em cử hành khóa lễ Sám Hối như thường lệ hàng tháng.

Tối thứ Bảy 21-11-1998, tôi có khoản đãi một bữa cơm thân mật, lấy tên là bữa cơm “ Hạnh Ngộ ” tổ chức tại nhà chị Oanh ở đường Trần Quang Diệu, có chừng 40 người tham dự.

Bữa cơm diễn ra trong tình Lam đậm đà, gây cho tôi đầy xúc động, đặc biệt có sự hiện diện của Thầy Chính Tiến, anh Nguyễn Hữu Hy, anh Tôn Thất Liệu, những Trưởng đã sinh hoạt lâu năm ở Gia Đình Giác Long như anh Khuu Phụng Chương, anh chị Phạm Văn Thu (phở Hòa ở Đường Pasteur), Đặng Văn Nữu với vợ là La Dĩ Hồng, Trần Văn Hải với vợ là Ngô Kim Ngân, Phạm Tuấn Ngọc, ở các Gia Đình khác có Oanh gầy, Oanh vũ cò, Trần Đình Hùng, Tịnh Phúc, Cao Bá Hưng, Lê Xuân Kiều và một số Trưởng mới sinh hoạt sau này thuộc Đoàn A Dật Đa, tôi không biết tên của họ, theo lời Nữu cho biết, bữa cơm Hạnh Ngộ đó có sự tham dự của 4 thế hệ Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm. Kiều Thư Ký Đoàn có tường trình về sinh hoạt của Đoàn và cho biết khóa huấn luyện A Dật Đa 4 sẽ khai mạc một tuần, sau khi tôi rời Việt Nam.

Kiều cũng nhờ tôi chuyển lời đến các anh chị Ai Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại, cố gắng tiếp tay yểm trợ, để các em duy trì những thành quả ngày xưa các anh chị để lại. Sau cùng có trao cho tôi 10 cái Huy hiệu của Đoàn A

Bản Tin 57 Trang 3

Dật Đa, một cái cài lên áo của tôi tại chỗ, một cái tặng cho anh Trần Ngọc Lạc, một cái tặng cho anh Phạm Minh Tâm, số còn lại Kiều nhờ tôi tặng cho anh chị em khác. Trong dịp này, chị Lê Thị Nhung ở New Jersey và tôi có yểm trợ 100 đô la để in ấn tập tài liệu cho các em khóa sinh. Tôi được biết, mỗi tập tài liệu in mất chừng 4 đô la, còn khóa sinh có 46 em tham dự.

Tôi cũng tặng cho tất cả anh chị em hiện diện 40 Hoa sen cài Cà Vạt và gửi thêm 5 cái làm quà, tặng cho 5 khóa sinh đạt điểm cao của khóa huấn luyện A Dật Đa 4. Bữa cơm Hạnh Ngộ kết thúc vào lúc 19 giờ 30.

Những ngày ở Sài Gòn, ngoài tổ đình Vĩnh Nghiêm, tôi còn đi viếng các chùa Xá Lợi, chùa Phước Hải (của Ni Sư Tịnh Nguyễn), chùa Lâm Tế, Nam Thiên Nhất Trụ ở Thủ Đức. Những ngôi

chùa tôi đã thăm viếng ở Hà Nội cũng như Sài Gòn không có gì thay đổi, không sơn phết mới, mái lợp, sân chùa trở nên cũ kỹ rêu phong. Xe cộ, người bán hàng rong đẩy trước sân chùa, làm cho khung cảnh thiếu mất vẻ trang nghiêm thanh tịnh.

Chỉ có tình Lam là tồn tại trong lòng những người anh, người em. Tất cả được thể hiện trên những khuôn mặt thân thương đã trên hai mươi năm qua cho đến bây giờ vẫn không thay đổi, tình Lam đó làm cho tôi lưu luyến khi vòng tay thân ái kết thúc.

Hôm nay ghi lại những ngày trở về thăm quê hương, lòng tôi cảm thấy bồi hồi xúc động, bởi vì tình Lam vẫn còn và mãi mãi sẽ còn gọi nhớ trong tôi.

Mùa Thu Cali 1998
Tuyến Trần

Chị Tuyến Trần chụp ảnh chung với anh Lê Xuân Kiều, người ngồi là chị La Dĩ Hồng

Bản Tin 57 Trang 4

Một Con Chó Lớn Sủa Láo...

An dụ và biểu trưng hiện hữu tràn đầy trong Phật Giáo cũng như trong bất cứ tôn giáo nào khác. Tuy nhiên, hoang đường và huyền bí không có chỗ đứng vững ổn trong Thiền. Trí tuệ Bát Nhã như ánh sáng, hoang đường và thần bí như bóng tối. Dầu vậy, ngoại trừ những cơ hội có mục đích giáo hoá người học, không phải các Thiền Sư lúc nào cũng nói ra những điều mình biết, hoặc lúc nào cũng xác quyết những điều mình không tin.

Sau đại sự nhân duyên thành đạo của Đức Phật Thích Ca, việc Tổ Bồ Đề Đạt Ma từ Ấn Độ vượt biển qua Trung Hoa truyền dạy Thiền--cho đến nay đã hơn 14 thế kỷ--sẽ vẫn mãi mãi còn là một sự kiện trọng đại nhất của Thiền Tông thế giới. Trọng đại vì con người, khả năng và sứ mạng của một bậc Tổ. Trọng đại vì kết quả phi thường và ảnh hưởng trường cửu như một đại thụ che mát người trên khắp nhân gian. Cũng chính vì tính chất phi thường của con người, sứ mạng, và hào quang không cùng của Tổ mà, theo một Thiền Sư Việt Nam ta là Thiền Sư Thường Chiếu, vua Trang Đế đã dựng lên chuyện sử giả Tống Văn trên đường về Trung Hoa đã gặp Tổ Đạt Ma quây một chiếc giày trên vai, phi hành như bay trên đường núi, hoặc khinh thân đạp sóng biển, trực chỉ về Ấn Độ. Cũng theo đó, Trang Đế sau khi nghe Tống Văn kể lại cuộc hội ngộ ấy đã cho người mở nắp quan tài của Tổ Đạt Ma ra xem thực hư, và quả nhiên chỉ thấy có một chiếc hài của Tổ còn lại trong ấy.

Xét trên phương diện thực tế, khi Tổ từ Ấn qua Hoa, tuổi Tổ đã trên dưới bát tuần, ở trên thuyền lớn ba năm trời rồng rã mới qua đến Trung Hoa, thử hỏi nhiều năm sau đó nếu Tổ phi hành dùng đường bộ, hoặc khinh thân đạp lau qua biển, thì biết đến bao giờ mới về đến Ấn Độ? Hơn nữa, bộ hành mà chỉ còn có một chiếc dép vô dụng thì... quãng phút cho rồi chứ còn quây trên vai làm gì ?!

Thực ra, bức tranh vẽ Tổ tay quây một chiếc hài là biểu trưng cho đạo pháp siêu việt nhị nguyên, và chân đạp một cánh lau qua biển là chỉ cho diệu dụng bất tư nghi của Thiền đó thôi. Chúng ta cũng chớ vội chê trách Trang Đế đã dựng chuyện lừa thiên hạ, mà có thể nói ông ta đã sử dụng địa vị đế vương cao tột của mình để tôn vinh Tổ Bồ Đề Đạt Ma theo kiến giải Thiền rất xác thực của ông, nếu quả như ông là người chủ động trong việc dựng nên huyền thoại tuyệt vời ấy. Quả thực, các Thiền Sư và thiền khách sau này đã thường nhắc đến biểu tượng một chiếc hài trên vai, một cánh lau trên biển ấy trong nhiều bài thơ trác tuyệt của các ngài. Tuy nhiên, khi Thiền Sư Thường Chiếu sắp tịch, đệ tử nối pháp của ngài là Thiền Sư Thần Nghi đã nêu lên một vài nghi vấn sau cùng, trong số có nghi vấn về việc vì sao các bậc thầy trong nhà Thiền khi xác thân hư hoại thì cũng phải ra đi như bất cứ ai. Nếu diễn đạt theo ngôn ngữ thế gian thường nhật, chúng ta có thể xem như phần vấn đáp đó đã xảy ra như sau:

Thiền Sư Thường Chiếu nằm thế kiết tường trên giường thiền, các đệ tử lớn quì trong thất, trong số có Thiền Sư Thần Nghi. Thiền Sư Thường Chiếu nói:

- Ta sắp đi, các con còn điều chi muốn hỏi thì đây là cơ hội cuối cùng.

Đại đệ tử của ngài là Thiền Sư Thần Nghi thưa rằng:

- Bạch Hoà Thượng, vì sao các bậc tôn túc đã sáng đạo mà đến lúc thân tứ đại già yếu, hư hoại, cũng đều phải chết như người thế tục ?

- Con nhớ có những ai sống mãi không tịch ?

- Bạch Thầy, chỉ có một mình Tổ Bồ Đề Đạt Ma mà thôi.

- Con thấy Tổ có gì đặc biệt khác thường ?

- Tổ một mình quây một chiếc giày, đạp sóng vượt biển về Ấn Độ.

- Con nói thế, vậy thì xác ai nằm trong ngôi mộ nơi núi Hùng Nhị đó?
- Trong hòm chỉ có một chiếc giày mà thôi, Bạch Thầy.
- Con thực là kẻ lừa người hạng nhất thiên hạ!
- Bạch Thầy, chẳng lẽ sư giả Tống Văn nói dối? Lại còn việc Trang Đế cho quật mồ, khai hòm ra thấy trống không, chỉ có chiếc giày là sao?
- Việc ấy ví như một con chó lớn sửa lão, rồi cả bầy sửa theo mà thôi.

Khắp thế giới, có thể nói Thiền Sư Thường Chiếu của Việt Nam ta là Thiền Sư duy nhất dám nói lên quan điểm thực tế của mình một cách mạnh bạo và thẳng thắn như vậy.

Dưới đây là nguyên văn phần vấn đáp nói trên ghi trong Thiền Sử:

Thiền-sư Thần-Nghi thuộc dòng thiền Vô-Ngôn-Thông. Sư vốn người họ Quách, quê ở Ngoại-Trại, gia đình tu hành trong sạch. Sư xuất gia thờ Thiền-sư Thường-Chiếu làm thầy. Đến khi Thiền-sư Thường-Chiếu sắp tịch, Sư hỏi:

- Mọi người đến thời tiết này, vì sao đều theo thế tục mà chết?

Thường-Chiếu bảo:

- Người nhớ được mấy người không theo thế tục?

Sư thưa:

- Một mình Tổ Đạt-Ma.

Thường Chiếu hỏi:

- Có những gì đặc biệt?

Sư thưa:

- Một mình đạp sóng trở về tây.
- Núi Hùng-Nhị là nhà ai?
- Chỉ là chỗ chôn chiếc giày trong hòm mà thôi!
- Lừa người lấy lợi, đúng đầu là Thần-Nghi.
- Đâu thể nói Tống-Văn truyền dối, việc vua Trang Đế quật mồ thì sao?
- Một con chó lớn sửa lão!
- Hoà-Thượng cũng tùy tục chẳng?
- Tùy tục.
- Vì sao như thế?
- Ấy là cùng người đồng điều tử

Sư tỉnh ngộ, liền lễ bái thưa:

- Con đã hiểu lầm rồi.

Chẳng rõ hai Thiền-sư này sanh năm nào, chỉ thấy ghi Thiền-sư Thường Chiếu tịch năm 1203. Thiền-sư Thần Nghi nối dòng pháp của thầy, và tịch năm 1216.

Trích từ Trang nhà của Việt Zen

Bản Tin 57 Trang 6

CHÚC MỪNG

*

Được tin anh chị NGUYỄN VĂN THỰC

Sydney - Australia

Sẽ làm lễ thành hôn cho thứ nam

NGUYỄN HOÀNG VINH

Sánh duyên cùng

NGUYỄN CẨM HẰNG

Thứ nữ của

Ông bà NGUYỄN ĐÌNH QUÁN

Sydney - Australia

Hôn lễ sẽ cử hành vào lúc 9 giờ sáng ngày Chủ Nhật 20 tháng 12 năm 1998

Tại tư gia 3/349 Stacey Street, Bankstown NSW 2200 AUSTRALIA

*

Chúc hai em Hoàng Vinh & Cẩm Hằng

TRĂM NĂM BAN'S PSYC

Ái hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

Cùng nhau học hỏi (tiếp theo trang 2)

Vì nếu câu chuyện thứ nhất diễn tiến như sau :

... Shouju kính cẩn đón nhận tập sách từ tay thầy và nói : “ Xin cảm ơn thầy. Con sẽ giữ nó như một vật gia bảo và sẽ truyền lại cho thế hệ sau con. ”

Shouju sẽ chỉ là một học trò ngoan chứ không phải là một đệ tử đắc đạo vì chưa lìa bỏ được chữ nghĩa văn tự, chưa lìa bỏ được của cải vật chất là tập sách quý thầy cho.

Và nếu như chuyện thứ hai diễn tiến như sau :

... Tekisui nói : “ Nếu con không tìm được ai khác ? ”

Gasán tiếp lời : “ Thì con là người đã được thầy chọn sẽ nói chuyện ở đó, xin thầy đừng hỏi nữa, hãy ngủ đi. ”

Gasán cũng sẽ chỉ là một học trò ngoan chứ chưa phải là một đệ tử đắc đạo, vì chưa lìa bỏ được địa vị, còn thấy việc giảng dạy trong ngôi đền là một vinh dự.

Luôn trông chờ góp ý của các bạn.

Bản Tin 57 Trang 7

TIN TỨC

HỌP MẶT ÁI HỮU VĨNH NGHIÊM : Theo tin từ Ban Chấp Hành, nhân dịp Anh chị Nguyễn Đình Thống và Anh Chị Khánh Ninh từ Bắc Cali xuống ngày 20-11-1998, Ban Chấp Hành đã tổ chức một buổi họp mặt thân mật tại nhà anh Ngô Mạnh Thu, tham dự buổi họp mặt này còn có anh chị Nguyễn Liên, anh chị Nguyễn Thị Tâm, anh chị Lê Thị Hằng, anh chị Đặng Quang Sước, anh Bùi Ngọc Bách, Anh Đỗ Văn Phổ, Anh Tuệ Linh, anh Cao Văn Lâm, anh Vũ Ngọc Khuê, chị Nguyễn Thị Tuyết Mai.

Anh chị em trong có mặt đã thảo luận về NGÀY HỌP MẶT VĨNH NGHIÊM NĂM 1998, ngày họp mặt này sẽ tổ chức vào cuối tháng NĂM hoặc đầu tháng BẢY tại San Jose ở miền Bắc Cali.

Nói chung buổi họp mặt diễn ra trong bầu không khí vui vẻ, đầm ấm, cho đến khi tiễn anh chị Nguyễn Đình Thống lên xe ra về.

HÚY NHẬT CHƯ HÒA THƯỢNG TÂM GIÁC, TÂM UYÊN & HIỆP KỶ GDPT MIỀN VĨNH NGHIÊM: Vào ngày 6-12-1998, tổ đình Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại đã tổ chức Húy Kỳ Hòa Thượng Thích Tâm Giác, Tâm Uyên cùng hiệp kỳ chư tôn đức Giác linh : Quang Phổ, Đức Tuệ, Thái Phùng, Bình Minh, Độ Lượng, Tuệ Hải, Thanh Long, Phúc Thành, Lương Sơn, Giác Khoa, Thanh Bối, Quảng Thạc, Tuệ Đăng, Huyền Minh, Thanh Thùy trong giòng phái Vĩnh Nghiêm.

Nhân dịp này cũng hiệp kỳ chư vị hương linh Gia Trưởng, Huynh Trưởng và Đoàn sinh Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm.

Ngoài quý vị cư sĩ, anh chị em Gia Đình Phật Tử từ Santa Ana đã đến tổ đình Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại tại thành phố Pomona để tham dự lễ này có anh chị Ngô Mạnh Thu, anh Tuệ Linh, anh Đỗ Văn Phổ, anh Trần Thanh Mỹ, ông bà Nguyễn Tường Quý thân hữu và hai thân nhân của anh chị Thu. Thượng Tọa Thích Tâm Thành ở Los Angeles cũng được cung thỉnh tham dự trong phái đoàn Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm đến dự lễ này.

CHỊ TRẦN HỒNG LOAN VỀ THĂM GDPT VĨNH NGHIÊM : Trong tháng 11 năm 1998, chị Trần Hồng Loan đã về thăm quê hương, chị đã dành thời gian để gặp gỡ anh chị em Vĩnh Nghiêm, trao đổi, tìm hiểu và lắng nghe những yêu cầu của họ để truyền đạt lại cho anh chị em chúng ta.

Xin mời đọc bài VỀ THĂM QUÊ HƯƠNG, chị đã ghi lại hình ảnh và tình cảm đậm đà trong bữa cơm HỘI NGỘ.

LỊCH ÁI HỮU VĨNH NGHIÊM NĂM 1999 : Trong năm nay, Ái Hữu Vĩnh Nghiêm chỉ in lịch loại mảnh mảnh một tấm.

Anh Chị thành viên nào chưa nhận được lịch, xin gửi thư về cho anh Tuệ Linh, theo địa chỉ của Ban Chấp Hành : 13882 Pine Street Apt # 3 Westminster, CA. 92683 USA Phone : (714)899-8167

Tổng Hợp Tin